

afgiften, der altid maa udredes af Befolkningen. Det kan der ikke være fjerneste Tvivl om, ligesaa lidt som der kan være Tvivl om, at Statterne af en Eiendom ikke særlig træffe Eieren, men derimod, i ethvert Fald naar de have bestaaet i en længere Tid, Eieren. Jeg skal imidlertid ikke for Diebliffet gaa videre ind paa hele denne Sag. Efter Sagens Stilling forekommer det mig nemlig, at der vistnok maatte være Anledning til paany at tage Lovforslaget tilbage; thi jeg tror ikke, at det kan gennemføres. Jeg skal derfor anbefale det ærede Medlem, der har optaget det, at tage det tilbage.

J. Andersen: Dersom jeg ikke hørte meget feil, nævnte den ærede Drøffører en Sum — jeg tror, at det var 100,000 Rd. — som de fremmede Skibe udredede, idet han derhos sagde, at han var vis paa, at Forbrugerne maatte betale den igjen med en betydelig høiere Sum, end der udredes i Skibsafgift af de Skibe, som bringe Varerne. Hvis dette er Tilfældet, er jeg bange for, at Forbrugerne, selv om vi hævede hele Skibsafgiften, lige fuldt vilde komme til at betale den omtalte høie Sum, og jeg tror derfor, at dette var et stærkt Argument for at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af et Par ærede Medlemmer.

Fischer: Ja, Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Sag skal nyde videre Fremme, maa jo hero paa, om Regjeringen vil modtage Lovforslaget, hvis det faar den Skikkelse, som det vil faae ved det Ændringsforslag, som er stillet af et æret Medlem og mig. Jeg forudsætter derved, at det Ændringsforslag, som er stillet til vort Ændringsforslag, enten tages tilbage af det ærede Medlem, hvis han maatte findes villig dertil, eller forkastes af det ærede Thing. Men udsærligere at drøfte Sagen forekommer det mig ikke, at der kan være nogen Dpfordring til, forinden man veed, om Regjeringen overhovedet vil modtage det eller ikke. Jeg tilstaar for Dvrigt, at den ærede Drøfførers Bemærkninger kunde give mig Anledning til Modbemærkninger; men jeg skal ganske afholde mig derfra af Hensyn til, at det, som

sagt, endnu er ubestemt, hvorledes Regjeringen betragter Sagen. Vil Regjeringen modtage Lovforslaget, hvis det faar den Skikkelse, som det kan faae ved det af et æret Medlem og mig stillede Ændringsforslag, saa skal jeg anbefale at fremme det. Det staar da til Folkeethinget, om det vil modtage Lovforslaget i den omtalte Skikkelse. Vil det ikke modtage det, maa det da forkaste det. Jeg nærer den Hovedbetragtning af Skibsafgiftens, at den hovedsagelig hviler paa Skibsfarten, og at man ved at hæve Afgiften for den indenrigske Fart altsaa viser en Velgjerning mod de mange smaa Skippere, der deltage i den indenrigske Fart. Der er jo desuden noget særlig besværende, bebyrdende og trættende ved denne Afgift i den indenrigske Fart, og det Beløb, som derved indbringes, nemlig 25—30,000 Rd., er jo ikke meget stort, saa at Statskassen, som det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) bemærkede, jo vel kan afse det. Vil altsaa Regjeringen modtage Lovforslaget, som det vil blive omændret ved mit og et andet Medlems Forslag, saa skal jeg stemme for det.

Formanden: Strengt taget foreligger der jo kun til Forhandling Ændringsforslaget med det tilhørende Ændringsforslag, men efter Sagens Stilling erkjender jeg, at det er vanskeligt at passe Grændsen nøie.

Finantsministeren: I Anledning af det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler opfastede, skal jeg tillade mig at meddele, at, da jeg har kjendt det Ændringsforslag, der foreligger her i Dag, inden jeg mødte i Mødet, saa ligger der deri, at jeg alligevel har taget Lovforslaget tilbage, tror jeg, et tilstrækkeligt Svar paa det ærede Medlems Spørgsmaal.

Fischer: Efter den af den høitærede Finantsminister nu afgivne Erklæring vil det jo være unyttigt videre at forhandle om Lovforslaget. Det forekommer mig derfor at være det Rette, at det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) tager Forslaget tilbage; thi vi vilde jo komme i en skjæv Stilling, dersom vi skulde stemme derover.